

NOVOLES

ST. 3

1. februar 1969

LETO VII

naš**sindikat**

Občni zbori so za nami. Odbori naših sindikalnih organizacij v Soteski, na Šagi v Straži, na upravi, v TDP, v TVP in v parketarni - sedaj tovarni stilsnega pohištva, so dali obračun o svojem delu.

Šaga Soteska

Na Šagi v Soteski so predvsem delali na tem, da so dosegli vidne uspehe kljub težkim pogojem za delo in se mnogo raspravljali o svoji bodočnosti. Predvsem jih zanima to, kaj bo tedaj v Soteski, ko bomo opustili Šago in kako bodo zaposleni ljudje, ki sedaj delajo tam. Poleg tega je tam tudi problem oskrbovanja okoliških vasi z električno energijo, ki jo sedaj dobivajo iz centrale v Soteski. Zanima jih tudi, kaj bo s tistimi, ki nimajo končane popolne oseletke.

Na vsa ta vprašanja sta jim odgovorila tovariša Erno Šali in ing. Edo Tavčar, ki sta povedala da so v teku priprave za izdelavo dokončnega načrta o tem, kaj bo v Soteski po ukinitvi Šage, da je že dogovorjeno z elektro podjetjem za priključitev okoliških vasi na njegovo omrežje in da je tudi zaradi onih, ki nimajo popolne oseletke ukrenjeno vse potrebno. Na vsak način pa so vsi navzoči zvedeli vse,

kar jih je zanimalo in uvideli, da uprava podjetja skrbi za zadovoljivo rešitev problemov, ki jih ima njihov kolektiv.

Občnega zbora se je udeležil tudi preds. OSS tov. Adolf Šuštar, ki je priporočil članom, da naj sodelujejo pri sestavi pravilnika in s tem prično s izvajanjem sklepov 6. kongresa sindikatov Jugoslavije.

Uprava

Odbor te podružnice je bil tudi zelo delaven. Sodeloval je s vodstvom podjetja pri reševanju raznih problemov. Poleg tega je organiziral proslavo in zakusko za žene ob Dnevu žena 8. marca, za socialno šibke in zdravstveno ogrožene otroke delavcev je dobil s posredovanjem obč. odbora RK v Novem mestu od centralnega odbora sindikata 5000,00 din, s čemer je podprl otroke naših delavcev na ta način, da so želi letovat na Debeli rtič in v Fazan pri Portorožu. Letovalo je 14 otrok, za kar se porabili 3.333,40 din, a starši pa so skupaj prispevali 560,00 din. Obratni kuhinji je odbor pomagal pri nabavi živil. Prizadeval si je tudi za upokožitev stalno bolehnih in alkoholikov, v sodelovanju z zdravstveno službo in medicino

delo je bilo pregledanih lani 91 delavcev, ki delajo na zdravju škodljivih delovnih mestih in na podlagi teh izvidov je bilo premeščenih 6 delavcev na druga delovna mesta. Ob novem letu so odborniki sind. podružnice obiskali vse tiste, ki bolujejo že nad 30 dni in jim izročili po loc.00 din ter jim zaželeli zdravlja in zadovoljstva v letu 1969. Prav tako je odbor sodeloval tudi pri obdaritvi otrok na praznik DNEVA MRAZA - obdarovanih je bilo 611 otrok, ki so stari od 0 - 9 let. Odbor tudi meni, da naj bi v bodoče odpadlo silvestrovanje po obratih in naj bi namesto tega

(Nadaljevanje na 9. strani)

OBISKALI SO NAS

V Petrtok, 9. januarja, so nas obiskali podpredsednik IS SRS dr. France Hočvar, člana IS dr. Mirko Bračič, dr. Ernest Petrič ter predrednik obč. skupščine Novo mesto Franci Kuhar, podpredsednik Avbar Avgust, sekretar obč. SDZL Zupanc in član obč. komiteja ZKS Franc Beg.

Ogledali so si obrate v spremljevanju našega direktorja Jože ta Kneza. Zanimali so se za naše načrte za delo v bodoče in za razne probleme, ki jih imamo s proizvodnjo.

Bili so zadovoljni z vsem kar so videli in slišali.

Svoje pot so nadaljevali v Novo mesto, kjer so obiskali še druge ustanove in podjetja.

5 MINUT

S SAMOUPRAVLJAVCI

Jože VIDIC je dolgoletni član "Novolesa" in prav te dni odhaja v zasluženi pokoj.

- Kako dolgo že delate pri podjetju?
 - Nprekinjeno od leta 1950, vendar sem delal že 1 leto prej s prekinitvijo.
- Kako je bilo takrat in kakšni so bili delovni pogoji?
 - Če se spomnim nazaj, na staro žagalnico, se mi zdi skoraj nemogoče, da smo mogli vzdržati tako težko delo v takih pogojih in ob takratni preskrbi z življenjskimi potrebščinami. Vzdržali pa smo, ker smo vedeli, da mora nekoč biti drugače.
- Kako pa je sedaj?
 - S preureditvijo žagalnice se je marsikaj izpremenilo. Posebna sprememba pa je na novih obratih, kar je proizvodnja prirejena tako, da zahteva manj fizičnih moči, več pa umskega napora. V takih pogojih smo lažje dvignili storilnost, kar se pozna na zaslužku s tem pa tudi na standardu. Če pomislim nazaj se mi zdi, da sedaj v takih pogojih kot smo jih imeli prej, sploh ne bi mogli delati.
- S čim si boš krajšal čas v pokoju?
 - Že sedaj rad zahajam na delo v vinograd, potem bom pa še bolj. Skrbi me samo pot, ker imam kolo že dotrajano kot je dotrajala moja služba.

P.S.: Uredništvo želi JOŽEVO VIDICU, da bi užival dolgo let sadové svojega dela in da bi mu vinograd dajal polne sode dobre kapljice, da jo bo užival, ko bo v pokoju.

Pogovor z

IVANOM KRMARŠIČEM

- Ali bi mi hoteli povedati, kdaj ste pričeli delati v naši tovarni?
 - Na Žagi v Straži sem pričel delati točno 23. decembra 1946. leta.
- Kako je bilo takrat na tej žagi?
 - Takrat nas je bilo zaposlenih le petdeset (50) in smo delali na dveh polnojarmenikih v dveh izmenah. Vedno smo stremeli za tem, da bi dosegli čim večje uspehe. Ugotavljam pa to, da se je proces proizvodnje na tej žagi zelo malo spremenil, posebno še na krlišču hlodovine. Toda kljub vsemu smo dosegli kar lepe uspehe s svojim neumornim in požrtvovalnim delom.
- Kaj menite še o žagi in o podjetju?
 - Lahko rečem, da je žaga v Straži zibelka celotnega podjetja. O "Novolesu" pa nisem niti v sanjah sanjal, da bo postal lesno-industrijski center na Dolenjskem. (Nadaljevanje na 3. strani)

ŠTEFKA GRIL

je povedala...

V naši tovarni je zaposlenih precej ljudi. Med njimi je tudi veliko takih, ki so že dalj časa zaposleni. Ena izmed teh je tudi tovarišica Štefka GRILOVA. Naprosila sem jo za kratek razgovor in je postavila naslednja vprašanja, na katera je prijazno odgovorila:

- Kdaj ste pričeli delati v tovarni?
 - Po vojni je bila v Ljubljani tovarna igrač. V tej tovarni sem se tudi jaz zaposlila 5/6-1947. Istega leta jeseni, se je tovarna preselila v Novo mesto. Kmalu nato se je priključila ta tovarna k Dolenjski lesni industriji "Novoles" in dobila ime Tovarna drobnega pohištva. Nekateri člani kolektiva so zapustili tovarno ob preselitvi, jaz pa sem odšla z njo, ker sem doma iz Regerče vasi pri Novem mestu in sem bila zato bližje domu. Tudi v Novem mestu so se pokazale potrebe za večjimi prostori, zato so preselili tovarno v Stražo, kjer obratuje sedaj v novih prostorih.
- Kako je bilo in česa se najraje spominjate?
 - Naša tovarna in stroji v njej, kolikor smo jih pač imeli še pred II. svetovno vojno so bili med vojno uničeni in poškodovani. Začetki je bilo treba vse znova. Tovarniški prostori so bili majhni, v njih pa tudi slabi zastareli stroji. Z leti se je večalo število tovarniških strojev in mno-

(Nadaljevanje na 3. strani)

5 minut.....

ŠTEFKA GRIL

(Nadaljevanje z 2. strani)

ga dela so bila avtomatizirana. S takimi stroji je bilo delo olajšano, zahteve za delo pa so se večale. Kljub temu pa je še ostalo dosti starih strojev in delo ob njih teče po starem. Na tovarno me vežejo dobri in slabi spomini. Če bi jih naštevala, bi porabila precej časa, rajši bom spregovorila o delu. Najsrečnejša sem bila takrat, kadar mi je mojster dal delo pri montiranju elementov. To delo še danes rada opravljam, če se mi ponudi.

- Kako se počutite sadaj?

- V tovarni se dobro počutim. Je pa tudi nekaj slabih strani, ki kvarijo dobro počutje. Za mene je velika ovira vožnja z avtobusom. Vožnja na delo in z dela me zelo utruja.

Vsak človek si ob svojem vsakdanjem delu nabere delovne izkušnje in z njimi izboljšuje svoje delo. Po tem je tudi nagrajen. Pri nas pa opažam, da so novinke boljše nagrajene kot starejše delavke s svojimi izkušnjami pri delu.

Človek lahko več naredi, če ni lačen. Ne morem reči, da smo ob naših enolončnicah lačni. Lahko pa povem, da se nam zdijo preveč enolične. Želim, da bi se tudi slabe strani, ki sem jih omenila izboljšale, ker bi se s tem izboljšalo tudi počutje delavcev v naši tovarni.

Tovarišici Štefki se za njene odgovore najljepše zahvaljujem. Želim ji, da bi se med nami v naši tovarni še dolgo počutila srečno in zadovoljno. H.O.

(Razgovor vodila Nada Oblak)

IVAN KRAMARŠIČ

(Nadaljevanje z 2. strani)

- Kako je pa z delom?

- S svojim delom sem zadovoljen in ga rad opravljam, ker sem ga zelo vajen. Prav tako rad spremljam vsako novost, posebno novo mehanizacijo, ki nam bo olajšala delo. No, v kolikor ga ne bo meni in mojim sodelavcem, bo pa koristila našim potomcem.

- In kako gledate v bodočnost?

- Razmišljam, kako bo z našim kolektivom na naši žagi potem, ko bomo zgradili novo žago. Upam, da bomo dobili vsi ustrezna delovna mesta, kar tudi zaslužimo.

Želim, da bi se oglasil še kak moj sovrstnik.

Služba ima v svojem sestavu kadrovske dejavnost s personalno evidenco, varnostno, izobraževalno in socialno dejavnost. Že površen pregled nam pove, da je oddelek sestavljen iz popolnoma različnih področij dela, ki pa se vsa ukvarjajo z izboljšanjem pogojev dela delavcev, z dvigom storilnosti in izobražbenega nivoja zaposlenih in z izboljšanjem socialnih razmer zaposlenih. Oglejmo si nekoliko dejavnosti posameznih referatov v preteklem letu:

Referat za kadre je bil zadovoljen, za hitro in kvalitetno preskrbo delovne sile. V preteklem letu je prikrbel 156 delavcev, ki so bili pri psihologu preizkušeni ali so sposobni za delo ob vse večji mehani-

V H O D

V N A Š E

P O D J E T J E Z

N O V O

V R A T A R N I C O

DELO KADROVSKE SLUŽBE V LETU 1969

"PRAVEGA ČLOVEKA NA PRAVO DELOVNO MESTO" je geslo kadrovske službe v podjetju. Porena tega so se zavedali tudi vsi odgovorni delavci, ki so v letu 1968 osnovali službo kot samostojni oddelek v okviru splošne službe na upravi kombinata.

Že v prvem letu so se pokazali rezultati teh predvidevanj, ki jih želimo prikazati v tem članku.

zaciji v kombinatu. Že same ocene poizkusnega dela delavcev povedo, da je bil izbor v večini primerov pravilen, saj so se delavci hitro vključili v proizvodnjo in dosegli primeren nivo storilnosti. Vsi novo sprejeti in premeščeni delavci so pravočasno prejeli odločbe o sprejemu in osebnih dohodkih in bili tako pravočasno seznanjeni s osebnimi dohodki na svojih delovnih mestih. Referent je posebno pozornost posvetil zaposlovanju mladoletnih delavcev iz okolice kombinata, ki jih je zaposloval na manj zahtevnih delovnih mestih saj bi v nasprotnem primeru bili brezposelni prav mlajši ljudje, ki šele stopajo v življenje. (Nadaljevanje na 4. strani)

**D E L O
K A D R O V S K E
S L U Ž B E**

(Nadaljevanje s 3. strani)

Varstvo pri delu se je lani izredno razmahnilo. Število nezgod pri delu je sicer nekoliko poraslo, kar pa je mogoče opravičiti s povečanim številom zaposlenih in povečanim številom strojev, ki se je povečalo približno za 10-15 % in s tem, ker spadajo naši obdelovalni stroji med bolj nevarne v industriji. V podjetju je bil dosežen precejšen napredek v disciplini glede upoštevanja varnostnih predpisov. Posebno pozornost smo posvetili tehnični zaščiti strojev, ki je pogoj za varno delo in rednim zdravstvenim pregledom delavcev, ki delajo na najbolj izpostavljenih delovnih mestih.

Izobraževanje

Lani smo izobraževali nad 480 delavcev, kar pomeni, da je bil v izobraževalni proces vključen povprečno vsak drugi delavec v kombinatu. Poseben poudarek je bil na izobraževanju pri delu - 300 delavcev, osemletnem šolanju - 44 delavcev, šolanju na izrednih šolah - 24 delavcev in uvajalnih seminarjih 90 delavcev. Pri tem moramo poudariti, da smo imeli pri svojem delu izredno razumevanje pri vodjih oddelkov in obratovodjih, saj bi brez njihove pomoči ne mogli izvajati izobraževalnih akcij.

Socialno delo

Tudi na področju socialnega dela smo opravili precej. Skupaj z zdravstveno službo smo predlagali 20 delavcev za invalidsko upokožitev, pri tem delu pa smo našli na težave pri zavodu za socialno zavarovanje, ki je premalo upošteval naše

pogoje dela, pri katerih se delavci hitreje opešajo, kot pa v ostali industriji. V letu 1968 smo prevzeli od sindikata tudi organizacijo dopustov in organizirali letovanje za preko 100 naših delavcev.

Zavedamo se, da je bilo pri našem delu storjenih tudi več napak in pomanjkljivosti in da bomo morali v bodoče še veliko storiti, da bo delo še boljše in uspešnejše. Našega dela se sicer ne da meriti s številkami in dinarji, menimo pa, da bodo bralci iz članka lahko razbrali da smo tudi mi prispevali s svojim delom določen delež k poslovnemu uspehu podjetja, o katerem so v prejšnjih dveh številkah poročale ostale službe in delovne enote v kombinatu.

Vsem, ki so kakorkoli sodelovali z nami in nam pomagali pri reševanju naših problemov se najlepše zahvaljujemo in jih prosimo za sodelovanje še v bodoče.

Slavko Vidmar
Vodja kadrovske službe

**PRIJAZNO SO NAS SPREJELI IN
POGOSTILI**

Vse nas upokoјence "NOVOLESA", je zelo presenetilo obvestilo z vabilom, da naj si 27.12.68 ogledamo podjetje. Predvsem pa še zaradi tega, ker je bil to prvi tak primer odkar obstoja "NOVOLES". Zato smo se pa v pretežni večini tudi odzvali, saj nas je bilo kar 65.

Ob vohu v podjetje je še sam, tako topel in pripraven sprejem vodje kadrovske službe Vidmar Slavka, pomočnika direktorja Erna Šali in glavnega direktorja J.žeta Kneza, na nas blagodejno vplival, ko smo si iskreno segali v roke drug drugemu.

Po krajšem pozdravnem nagovoru Erna Šalija, nas je naš dobro poznani Francelj Saje vse skupaj fotografiral, kar nam bo lep in trajen spomin.

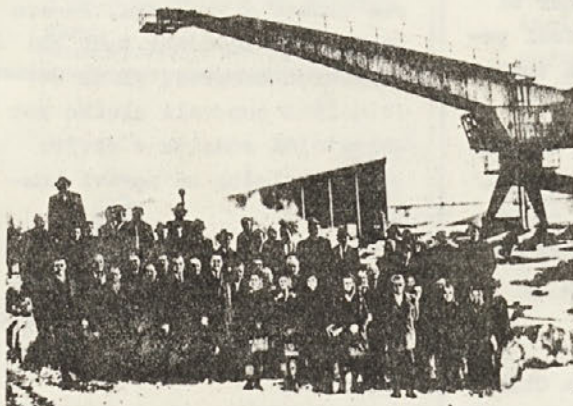
V spremstvu Erna Šalija in Slavka Vidmarja smo si ogledali podjetje. Po vseh del. snetih sta nam oba na sebi razumljiv in prijazen način razlagala proizvodne procese, napredek in gospodarjenje, kakor tudi predvideni bodoči gigantski razvoj podjetja, kateri se bo uresničil v prihodnjih letih. Semanila sta nas tudi s prehojenimi težavami in našimi problemi v času gradnje in opreme novih tovarn: vezanih plošč in drobnega pohištva. Pri ogledu vezanih plošč se se tudi nam samim obudili spomini iz časov, ko smo gradili tovarno. Nešteto ur preteveljnega dela so opravili člani delovnega kolektiva podjetja. Delali smo noč in dan. Zares, bile je pravo takmovanje. Ni nam šel ampak celo v ponos, da smo se udeleževali takratnih delovnih akcij, katere je direktor Ježe Knez ne samo organiziral ampak je tudi delal s nami. Dobro se še spominjamo, ko smo polnoči imeli za malico klobase, pa smo jih težko pojedli. (Nadaljevanje na 8. strani)

N A Š I

U P O K O J E N C I

N A K R L I Š Č U

T V P

STRAŽANI in sosedje

Prisluhniti besedi, ki jo je napisal človek zaradi ustvarjalnega hotenja, zaradi umetniške nuje in želje, da da določeni življenskim odtenkom trajno vrednost, ni težko. Če pa so to besede človeka - pisatelja, ki je živel v naših krajih in prav intenzivno dojemal življenje okrog sebe, ga skušal razumeti in z njim obogatiti slovensko kulturo, je branja še bolj zanimivo.

V rubriki "Pisateljeva beseda govori o Stražanih in njihovih sosedih" bomo poskušali izbrati nekatera odlomke iz Trdinovih in Dularjevih del, v katerih neposredno opisujeta Stražane in njihove sosede. Ne bomo razčlenjevali ne ocenjevali življenja, ampak to nalogo prepustili pisateljevi besedi, naj je ta najbolj prvotna, najbolj pristna. Preberimo jo, verjetno bomo našli v njej tudi del svoje podobe. In če si bomo odkrito priznali, da so pisateljeve besede namenjene tudi nam, bo naše življenje za spoznanje bogatejše.

Preberimo najprej Trdinovo pripoved "Stražani", ki jo je pisatelj uvrstil v "Bajke in povesti o Gorjancih".

Zbiral in priredil RUDOLF STRAŽANAR

Stari Čendraževci pripoveduje sinovoma iz zgodovine prekrasne dolenske pokrajine.

"Velika vas Straža nekaj ni stala pod goro nego na visokem hribu nad Krko, ki je tedaj precej deroča. Bila je silno utrjena z rovi, nasipi in stolpi, kajti njeni prebivalci so branili kranjsko deželo vražjih Turkov, ki so jo hoteli pustošiti in najbrž tudi obvladati. Kadar se je prikazal sovražnik na podturenskem polju, so zakričali Stražani tako grmeče in grozeče nanj, da se jih je vselej zbal, pobral pote in pobegnil. Zaradi tega junaštva so sloveli na daleč pri vseh svojih rojakih, ki so pa jako častili tudi njihovo modrost in moštvo, kajti iz ust jim ni prišla nikoli nobena grda in nespodobna beseda. Ljudje so jih imeli

takrat za važne meščane, ne pa za proste kmete. Ta slava o njih se je razširila po dobrem razlogu, ker brambovci trdnjave Straže niso delali gospodi tlake in nosili težkih bremen, ki so pritiskala slovenskega poljedelca. Ali ti srečni časi so že davno minili. Krščanski ceserji in kralji so ukrotili Turčino, da nam ni mogel več zahajati v škodo in je bil vesel, če so ga pustili doma na miru. Grajska gospoda so poro-

čili Stražanom, da se morajo uskniti s hriba, ker nikomur ničesar ne koristijo. Naj se naselijo zdolaj pod strmo višavo in obdelujejo polje in gorice z istimi dolžnostmi kakor drugi dolenski kmetje. Starih pravic jim nihče ni zagovarjal in čuval, trebalo je poslušati. Zgradili so si pod brdom dolgo vrsto hiš, cerkev z zvonikom in dvorec za župnika. Prva župna vas je ostala Straža nekoliko vekov ter si ohranila s tem mimo inih bližnjih vasi in svojih podružnic še vedno kolikor toliko oblasti, važnosti in veljave. Pred sto in nekaj leti pa se je domislil neki nevšečen župnik, da bi se stanovalo in živelo prijetneje kje drugje. Prenehal se je s svojim kaplanom iz prisojnega Podgorja v blatno in odljudno Prečino. Z njegovim odhodom je izgubila Straža vso čast in ves ugled, ki ga je imela prej na Dolenskem. Sosedje in po njih zgledu tudi daljni zemljaki so se ji jeli posmehovati in rogati. Godilo se ji je kakor vsakemu mogočniku, ki pade po nesreči ali svoji krivdi s svoje visočine v brezno uboštva in prostote. Ljudje so spletli in naklepali o njih vsakovrstne bajke in narnje, v katerih je morda nekaj resnice, gotovo pa veliko več laži in hudobnosti. S temi smešnicami jih dražijo še dandanes. Nihče jim

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)
 ne more zameriti, da se jeze na zabavljice in jih o priliki tudi obunkajo in naklestijo. Nad Stražo se vzdiguje strma, na mesta skoraj navpična reber. Tu gre tudi drča, po kateri se prožijo v dolino hlodi. Vaščanje žive v večnem strahu podnevi in ponoči. O deževnem vremenu se trga s strmine kamenje in skalovje, ki leti naravnost proti vasi. Če koraka v tak čas pod hribom kak tujec, ki ne pozna kraja, se mu zdi, da ga hočejo kamenovati nevidni lopovi. Pripetilo se je že, da se je zrušila v dolino štirideset centov težka pečina. In kadar so drvarji spuščali po drči rklje, se je tudi že zgodilo ne kolikokrat, da je treščil velikanski hloed z vso silo v kako hišo in ji prebušil ne le sprednjo ampak tudi zadnjo steno. Radi teh nevarnosti so sklicali Stražani premnogo shodov pod staro občinsko vrbo, kateri nihče ni smel sekati vej za kolje, da ni izgubila potrebne sence in hlada. Po korenitem posvetovanju so spoznali možje, da treba prenesti drugam ali pogubljeni hrib, ali pa nesrečno vas, drugače se ne izkopljejo iz te nadloge. Razdelili so se na dve stranki. Ena je zahtevala, da se odmakne gora; druga, da se prestavi vas. Ker sta obe stranki zmerom enako močni, se ni moglo dokončati nič koristnega. Vprašanje je ostalo nerešeno, zato stoji Straža še zdaj tam, kjer je stala pred sto in pred dve sto leti, in kakor prej se usiplje nanje še danes kamenje in skalovje in jo strašijo po drči leteči hlodi. Od zaloške graščine so dobili Stražani prav

malo polja, nič hoste in neke goličave, na katerih so si smeli narediti vinograde. Porabili so dobro vsak pedenj zemlje. Okoli hiš so posadili vse polno češpelj in orehov, po strmih pa breskev in treja. Najive so sejali le pšenico, ječmen, bob in repo. Grajski in državni davki so jim jemali celo polovico skopih pridelkov. To je bila velika neugoda, kateri se je pridružila skoro še hujša. Gospod Bog je peljal proti Toplicam Lakoto. V Straži se mu je voz potrl. Zadnja prema in z njo silen kos Lakote sta ostala v ti vasi in je nista hotela več zapustiti. Po takem so životarili vrli Stražani borno, grozno borno, do malega še slabše nego berači. Ali svojo revščino so prenašali moško kot pravi nasledniki viteških brambovcov slovenske domovine, nikdar jih nihče ni slišal, da bi bili zaradi nje po babje žalovali in javkali. Žita niso imeli toliko, da bi si bili pekli kruh vsak teden ali vsaj vsak mesec, to jim je bilo mogoče samo trikrat v letu.

Bistroumni Stražani pa so znali tako ukreniti, da jim je naklonila baš ta neskončna beda neumrlo imenitnost in slavo. Kruh so si namenili peči samo take dni, ko jih niti Bog ne bo mogel videti! Te umetnosti ni izumil še noben narod, kar svet stoji. Že ta edina iznajdba povzdiguje Stražo visoko nad vse druge zemeljske vasi. Pekli so torej pred božičem, preden se Bog

DELO ČLOVEKA POUČI

Francoskemu novinarju Bernardu Perronu se je Tito zdel izredno mlad. Piše, da bi mu kljub 75 letom človek na prvi pogled prisodil nekaj čez 50 let. Zato je Tito zaprosil, naj mu razodene skrivnost, ki ga ohranja tako mladega. Tito mu je odgovoril: Delo.

rodi, pred veliko nočjo, ko leži mrtev v grobu in o vnebohođu, ko odide s tega sveta v nebese, tedaj res vselej ob takem času, ko jih ne more videti poleg kratke človeške pameti. Navzlic svojemu ubožstvu so si omislili pobožni Stražani dva zvona, ki sta visela v zvoniku vsak za svoj trak in pela glasno in rezko: "Ričet - repa, ričet - repa!" Vaščanje so se togotili na ta ričet, ki se je mrazil že od nekdanj dolenskim kmotom ali se niso mogli domisliti, kako bi se ga znebili. Pomore jim blago naključje. Večjemu zvonu se je utrgal trak, iz zračnih lin je telebnil na skalnata tla in se ubil. Srenja se zbere pod vrbo, da presodi tu dogodek in se dogovori, kaj bi ji bilo storiti. Nekateri so dejali, da treba ubiti zvon prodati in kupiti novega. Zmisljeni cerkovnik pa se oglasi: "Čemu? Ubit zvon sam po sebi ni nikaka nesreča ali sramota, ker visi tako visoko, da mu zdolaj noben človek ne vidi poka. Poglavitna reč mu je pravi glas. Denimo torej svoj zvon zopet tja, kjer je bil dozdej, in ako nam bo pel povšeči, pustimo ga, naj binglja med svojimi linami, če hoče do sodnega dne." Veleumnemu cerkovniku zbor pritrdi. Da bi pretrgani trak bolj držal, ga zgamejo v dve gube, privežejo zanj ubiti zvon in začno zvoniti z obema. Zapela sta krepko in ponosno: "Bob pa repa - bob pa repa!" Oduševljeno zaploskajo vsi vaščanje in zavriscnejo: "Živio, živio! Ta ubiti zvon, ki smo ga mislili že zavreči, oznanjuje zdaj s svojim tovarišem vsem zavidnim sosedom gromoglasno našo čast in diko, kajti bob pomenja našo jakost, repa pa zdravje. Bob daje junaško moč truplu in duši, repa jima pa ohranjuje zdravje, saj so jo spoznali vsi doktorji za tako lahko in dobro jed, da jo sme (Nadaljevanje na 7. strani)

STRAŽA

IN SOSEDEJE

(Nadaljevanje z 6. strani)
uzivati vsak bolnik. Novomeški zvonovi se bahajo: "Vino, prata pa salata - vino, prata pa salata!" S to širokoustno hvale ne povišujejo slave Novomeščanom, nego poročajo Dolenjcem le njihovo sramotno mehkušnost in zapravljivost. Lepo in modro jim odgovarjata naša dva zvonova: "Bob pa repa - bob pa repa," kakor bi hotela reči: Vi meščanje ste babe in klavci; kdor bi videl rad pametne, čvrste in čile može, pridi v Stra-

žo! - In res, mora se priznati, da so prebivalci te vasi ne le korenjaki, ampak tudi izumljive glavice, ki ne posnemajo nikoli tujcev, nego pokažejo v vsaki sili in o vsaki priliki izredni in samobitni svoj razum. Drugi ljudje so izurili in rabijo zdaj sploh vozova, ki so okovani z železom. Stražani pa so se že davno domislili, da se dajo narediti kola tudi od samega lesa, na katerih ne bo železa ni toliko, kar je za nohtom črnega. Taki vozovi so se jim zdeli po pravici mnogo cenejši in umetnejši, ker jim s svojim voščim škripanjem pripovedujejo povsod, kako treba voziti in kaj jim je storiti.

Po ravno pravijo: "Le počasi, le počasi!" S tem jih opominjajo, da se ne omejo prenehljati. Slošaje jih se nikoli ne prevrnejo in ne povežijo. Kadar se gre navkreber, jim zacvilijo moliteva: "Bog pomozi - Bog pomozi!" Z njo vzpodbujajo voznike na krščansko pobožnost, s katero si naklonijo milost božjo in srečen pot. Na trdih novomeških ulicah velevajo gospodarju: "Še soli - še soli!" ali pa: "Še tobak - še tobak!" in tako precej ve, kaj mora kupiti. Nazaj grede poprašujejo ga na strmem klancu pred mestom: "Si kupil špeha - si kupil špeha?" Če je bil preveč zamišljen, da je to pozabil, skoči lahko nazaj in se preskrbi tudi z zabelo. (Nadašev)

š p o r t — FRICKOV POKAL

V Dolenjskem zimsko-športnem središču v Črmošnjicah je bile v nedelje 12.1.1969 tradicionalne smučarske tekmovalje gospodarjev, lesarjev in lovcev iz Dolenjske za Fricov pokal. V prekrasnem sončnem vremenu se je prijavilo štarterju 20 tekmovalcev, ki so se pomerili v veleslalomu. Proga je bila dolga 300 m, imela pa je 10 vrtic. Tekmovalci so jo morali presučati dvakrat.

V prvem teku sta delila prvo mesto Aš Matevž iz "Novolesa" in Rustja Janez iz GG N. mesto.

Rebernik Drago iz "Novolesa", ki je bil favorit tekmovalja, je bil zaradi ponovljenega starta v prvem teku diskvalificiran, čeprav je v drugem teku postavil najboljši čas tekmovalja.

Aš in Rustja sta tudi v drugem teku presučala progo v enakem času ter si tako razdelila prvo in drugo mesto.

Končni vrstni red:

- 1.-2. - Aš Matevž - "Novoles"
- 1.-2. - Rustja Janez - GG N.m.
3. - Serini Žižo - GG N.m.
4. - Japelj Boštjan - GG N.m.
5. - Goleš Janko - "Novoles"
6. - Vidmar Slavko - "

Ker se za zmagovalca Fricovega pokala šteje le plasman ekipe,

ki je sestavljata dva tekmovalca, je šel tekral Fricov pokal v vitrino GG Nove mesto. Osvojila sta ga Rustja in Serini, ki sta z minimalno razlike 2 desetink sekunde premagala ekipo "Novolesa" (Aš, Goleš). Po tekmovalju je ing. Pečar razglasil rezultate tekmovalja ter podal ekipi GG Fricov pokal, najboljšim posameznikom pa šestital in razdelil spominke nagrade.

naša ekipa

Aš Matevž, Goleš Janko, Ing. Pečar Mirko, Rebernik Drago, Vidmar Slavko.

ŽREB JE ODLOČIL

V uredništvo našega glasila je do rednega roka poslalo križanke 51 reševalcev. Komisija je poslani križanke pregledala in ugotovila 47 pravih in le 4 križanke so bile nepravilno rešene. V soboto 11. jan. pa je bilo žrebanje. Žrebanju sta prisostvovala Žnidaršič Andrej in Pirc Jože kot člana komisije ter Zdenka Krštinc in Jaklič Štefan. Listke je vlekla Zdenka Krštinc in izvlekla rešitve naslednjih treh reševalcev:

1. nagrada - Krampelj Jure - TDP
2. nagrada - Zoretič Jože - TDP
3. nagrada - Tisovec Jože - TVP

Nagrajencem čestitamo, vsem ostalim pa želimo veliko sreče pri sledečih križankah!

Pravilna rešitev novoletne križanke je sledeča:

VODORAVNO: 1. in. 120. Vsem bralcem in bralkam želi uredništvo veliko uspeha v novem letu, 16. tir, 17. pa, 18. Ava, 19. tat, 20. ša, 21. os 22. up, 24. KN, 26. estet, 28. KT, 29. TS, 31. TT, 32. RR, 33. lan, 35. tok, 36. kri, 37. RT, 38. AK, 40. en 41. AT, 42. enak, 44. bron, 45. GO, 46. mir, 48. ki, 49. potok, 51. vrata, 52. snota, 53. akcija, 58. so, 59. Rusija, 61. korak, 64. KŽ, 66. Avala, 67. TAM, 68. pika, 69. er, 70. ravan, 71. uk, 72. aj, 73. ōton, 74. kol, 75. verz, 77a. nahajališče, 80. kravata, 82. NS, 84. Boa, 85. LK, 86. Ivo, 88. KS, 89.

margarina, 95. okno, 98. FS. 100. cene, 102. 00, 103. Avar 104. BRV, 105. OR, 106. Atenka, 108. načrt, 110. APO, 111. ōi, 112. TD, 113. OV, 114. RO, 116. UM, 117. Alpe.

NAVPIČNO: 1. veselje, 7. naklep, 14. letina, 15. dnevnik, nad 38. samokolnica, 44. britje, 68. porto, 74. kapitan, 77. zastave, 81. april.

Prijazno

SO NAS SPREJELI

(Nadaljevanje s 4. strani)

Jedli zaradi pretrujenosti. To je občutil tudi direktor Knez sam, ker je bil med nami. Saj gre njemu največje priznanje za to, da je bila tovarna zgrajena v tako rekordnem času, v kolikor se že spominjam, kar v 6 mesecih.

Pri ogledu TDP smo bili kar presenečeni zaradi njenega tako naglega napredka. Vsem nam so bile dalj časa usmerjene oči v novi portalni žerjav na lesnem skladišču.

V prostorih TP smo z velikim zadovoljstvom poslušali razlago o uvedbi novega obrata za stilno pohištvo. Kar z veseljem smo poslušali, da bo v kratkem času zgrajena nova moderna žaga, ker je sedanja tako v Straži, kakor tudi v Soteski že odslužila svojemu namenu. Upokojenec iz žage se je dobesedno izrazil takole: "Moja največja želja je, da bi si ogledal novo žago, ko bo zgrajena. To pa zaradi tega, ker sem bil od začetka delovnega razmerja pa vse do upokojitve, zaposlen samo na žagarskem obratu."

V vseh delovnih enotah, predvsem pa v TVP in TDP smo s veseljem opazovali delavce na

delovnih mestih ter občudovali njihovo spretnost pri delu. Se pravi, opazili smo smatni napredek strokovne usposobljenosti delavcev, kakor tudi glede varnosti za človeka pri delu. To znamo pravilno videti in oceniti najbolj mi upokojenci, ker so nam dobro v spominu prejšnja leta in takratni slabi pogoji dela, ko ni bilo take skrbi za človeka na delovnem mestu. Na kratko povedano, pogoji dela danes ali nekaj, se razlikuje kot noč pa dan. Na podlagi našega opazovanja lahko trdimo, da se vložen kapital za varnost človeka na delovnem mestu in strokovno usposobljenost za delovno mesto, že danes lepo obrestuje ta.

Z ozirom na vse, kar smo videli in sem v grobem opisal, pred vsem pa tako uspešen gospodarski razvoj podjetja, menim, da mora vladati zadovoljstvo med zaposlenimi. Namreč, s takim sposobnim vodstvom, predvsem na čelu s sedanjim direktorjem, je nadaljni uspeh podjetja popolnoma zagotovljen.

Naše razpoloženje pa je bilo na vrhuncu v tovarniški kuhinji, ko smo po skromnem vendar dobrem kosilu popili nekoliko kozarcev vina tako dobrega, da je iz naših grl zadonelo več lepih domačih pesmi. Ta ogled in sestanek nam bo zares ostal v lepem spominu. Saj nam ni mogoče najti pravih besed, s katerimi bi se vam zahvalili, ker niste pozabili na nas.

Celotnemu kolektivu želimo, da bi tudi v letu 1969 premagoval vse težave in napore ter dosegel načrtane gospodarske uspehe.

Franc Jožef

Nekateri ne izbirajo sredstev, da bi prišli do cilja, drugi ne izbirajo cilja, da bi prišli do sredstev.

Nas

sindikata

(Nadaljevanje s l. strani)

organizirali skupno srečanje poleti na prostem. Blagajnik je poročal, da je bilo vseh dohodkov 11.840,43 din, izdatkov pa 11.222,28; tako je v blagajni.

V razgovoru so razpravljali o novem delovnem času, o otroškem varstvu, o letnih dopustih in o disciplini. A. L.

TOVARNA VEZANIH PLOŠČ

Poteklo je drugo leto mandatne dobe dosedanjega odbora Sindikalne podružnice Tovarne vezanih plošč.

Poglejmo kaj je bile in česa ni bilo v preteklem letu!

Odbor se je sestajal na svojih rednih sejah po potrebi, ki jih je narekeval koledar leta 1967/68. Organiziral in reševal je skupaj s DS vse po demokratični poti s anketami in posvetovalji. Take sta bili pripravljene dva silvestrovanja in počastitev DNEVA ŽENA, priredili smo inlet na Gerjance s sabavo in obiskom preslave v Novi Gorici.

Razprave o proizvodnji in planu se bile v času reformne krize. Bile so tudi sbiralne akcije, kot denarna pomoč za letovanje etrek, sbiranje denarne pomoči za pogorevca Lovstika, sbiranje krvodajalcev in podobno.

Občni zbor je bil 17.XII.1968. v prostorih Tovarne vezanih plošč. Zboru je prisostvoval tudi Boris Galič, zastopnik obč. sind. sveta iz Novega mesta. Glede na to, da so bili vsi dela prosti dnevi uporabljeni zaradi strokovnih predavanj in nadurnega dela, smo se morali

zbrati med delovnim časom. Z osirom na to je bilo tudi zborovanje prikrojeno času, ki smo ga imeli na razpolago, se pravi, da je bilo kratko.

Po predsednikovem in blagajniškem poročilu je poročal tov. Edo Tavčar o proizvodnji, planu in investicijah. Pod točko "RAZNO" ni bilo živahnije razprave, kar dokazuje, da člani nimajo posebnih problemov. Mnenja sem, da se moramo zahvaliti vodstvu podjetja, še posebno pa našemu obratovnemu zato, ker o vseh spremembah in vedno novih problemih takoj obvešča kolektiv ter se zavzema za izboljšanje delavnih pogojev in splošnega standarda.

Na občnem zboru je bilo predlaganih 16 kandidatov za nov odbor. Izvoljeni so bili: Krätino Jakob za predsednika, Barborič Slavko za tajnika, ter Jaklič Štefan, Boh Jože, Povše Albin, Rom Nada, Koncilija Anton za člano.

Za nadzorni odbor so bili izvoljeni: Šenica Valčka za predsednice, Až Vera in Medić Jože za člano.

Na predlog Ob. sind. sveta in CO sind. podružnic "Novolesa", je bil sprejet sklep, da se CO poveča zato, ker želimo omogočiti reševanje problemov, ki so šir-

šega pomena in se tičejo vseh članov našega podjetja.

CO bo tako sasedal v obliki KONFERENCE, v kateri bodo zastopani vsi obrati. Delegati za konference Sindikalne podružnice "Novolesa" iz našega obrata so izvoljeni: Jaklič Štefan, Barborič Slavko, Boh Jože, Krätino Jakob, Povše Albin, Rom Nada, Koncilija Anton, Nervar Štefka, Šenica Stane (strugar).

Novemu odboru želimo mnogo uspeha pri delu in zadovoljstva vsem članom kolektiva.

Jakob Krätino

Na vseh občnih zborih so izvolili nove člano svojih odborov in tudi člano nadzornih odborov. O tem, kaj so delali v ostalih organizacijah pa bomo poročali tedaj, ko nam bodo kaj napisali odborniki prizadetih odborov.

Janez TAVČAR

TEŽAVE PRI NABAVI SUROVIN

Že v letnem planu je točno določeno, koliko hlodevine bomo pradelali v tistem letu, sgradi se tudi, da se po poteku pol leta napravi rebalans plana. Točno je tudi odrejena mesečna dobava po vrstah hlodev. (Nadaljevanje na lo. strani)

Najdebelejši hloed iz gozda GG KARLOVAC
CO Krašič - sečišče BIAŽEVO BRDO
4,80 m³ - leta 1966

TEŽAVE... (Nadalje z 9. strani)

vine. Prikazali vam bomo za zadnjih 6 mesecev, kako je potekala dobava in odstopanje od plana:

Vežane plošče

	+	-
VII.	33	-
VIII.	-	119
IX.	-	1.078
X.	-	337
XI.	-	396
XII.	1.817	-

Žaga Straža

	+	-
VII.	-	100
VIII.	-	197
IX.	131	-
X.	-	296
XI.	-	414
XII.	554	-

Žaga Soteska

	+	-
VII.	508	-
VIII.	624	-
IX.	-	371
X.	255	-
XI.	-	1.278
XII.	-	102

SKUPAJ

VP	Ž. Straža		Ž. Soteska		
+	-	+	-	+	-
1850	1930	685	1007	1397	1751
	-80		-322		-364

Skupaj je bilo premalo nabavljeno 766 m³ lesa.

nekaj misli...

Vest ina montirane najboljše mikrofone.

Brez dela tudi samoupravljanje ne pomaga.

Včasih je bog imel tako šibo, da je vsakega dosegel, zdaj pa vsakega dosežeš z brezličnim mikrofonom.

Želim prikazati težave, ki se pojavljajo pri nabavi in dobavi hlodovine:

1. V septembru se navadno začne nabava bukove hlodovine v večjih količinah. Jeseni 1968 leta gozdna gospodarstva niso hotela napraviti pogodb, ker se je cena hlodovine sprostita in so ponudili hlodovino po tako visoki ceni, da nismo mogli nikjer kupiti. Šele v decembru 1968 smo se dogovorili z gozdnim gospodarstvom Novo mesto, Zagrebom in Brežicam, za odkup po sorazmerno visoki ceni.
2. Tudi letna dobava bukove hlodovine ni bila taka, kakor je bila planirana, to pa zato, ker je bila cesta Črnomelj - Vinica zaprta in

iz Ogulina niso mogli voziti. Tudi asfaltiranje ceste od Samobora do Bočine Drage nam je otežkočalo dovoz bukove hlodovine in zato so nam dobavili 500 m³ manj, kakor pa smo bili dogovorjeni. Imeli smo tudi pogodbo z GG Bihač, ki pa je v novembru 1968 že nehala voziti, ker je zapadel sneg. Tudi tu smo dobili 1.000 m³ manj. V jeseni 1968 je dalo GG Novo mesto 2.000 m³ bukovih hlodov manj, kakor smo bili dogovorjeni in je razumljivo, da nam sedaj hlodovine primanjkuje.

Največji problemi pri dobavi bukovine so:

1. Ceno hočejo gozdarji precej dvigniti in nastopajo orga-

(Nadaljevanje na 11. strani)

OD KOD SMO DOBIVALI HLODOVINO V LETU 1968

SKUPAJ	13 km	30 km	40 km	70 km	80 km	140 km	140 km	250 km	280 km	400 km
	GG Novomesto m ³ 37499.	KG Kločevje " 1867.	GG Brežice " 3205.	ŠG Karlovac " 484.	ŠG Zagreb " 6369.	ŠG Ogulin " 7870.	ŠG Koprivnica " 625.	ŠG Bihač " 2466.	ŠG Gospić " 77.	AK Kostolac " 64.
SKUPAJ	m³ 60526.									

PREJELI SMO:

Bukovih hlodov	m ³ 36277.	"
Javorjevih	" " 1191.	"
Brestovih	" " 69.	"
jel/smetkovih	" " 22925.	"
topolovih	" " 64.	"
SKUPAJ	m³ 60526.	